

Brots de poesia

5ª edició.

Sant Celoni, tardor del 2025.

Posar la poesia a peu de carrer és l'objectiu d'aquest projecte.

Una idea per a La Setmana del Bosc, destriada a càrrec de Pau Gener Galin.

Una relació de fragments de poemes, versos o prosa, plasmats en aparadors de comerços locals, cal·ligrafiats per Lluís Molina Hermoso. Poemes que al·ludeixen al bosc o a la natura, amb la flexibilitat, l'abstracció i el simbolisme que permet la poesia. Mirant que siguin d'autors i autores vius i vives, que escriuen en català, posant especial atenció als poetes que han vingut a recitar en directe al Festival de poesia de Sant Celoni, al llarg de les seves edicions anuals, que ja en son quinze.

I també, naturalment, amb especial protagonisme per els poetes de Sant Celoni.

Aquesta és la nostra collita poètica per a La Setmana del Bosc d'enguany.

Gaudiu-la!

A continuació es detalla el fragment del poema, o poema sencer, l'autor o autora i el llibre on va sortir publicat amb la seva editorial, si s'escau, i l'any, o bé si és inèdit.

Tots els poemes parlen del desig
d'entreveure un bosc, de mirar el mar,
de tocar la terra amb les mans,
de sentir el vent a la cara,
de mirar dins de qui et mira dins.

Anna Aguilar-Amat.

(L'efecte Morgana, Ed. Pagès, Lleida 2020)

Atreveix-te: travessa la vil escorça.
Escriviure amb fervor és la missió.

Jaume C. Pons Alorda. Inèdit.

Viu, respira, prodiga infinita Força
i fes-ho tot amb la major Passió.

Jaume C. Pons Alorda. Inèdit.

Si vols alenar alegre anys i molts lustres,
fuig del que sigui magre, trist i prim.
Consagra't als esplendors més il·lustres:
el plaer és sagrat i el goig, sublim.

Jaume C. Pons Alorda. Inèdit.

hi ha un silenci dels arbres
en mirar-los

--el fer de l'herba
el silenci
de les coses--

Víctor Sunyol. Inèdit.

A cada vora esbarzers alts de mores,
i mates de fonoll, i una pinyoca
que havia rodolat, esbardellada
per les rodes del carro d'un veí.

Jordi Julià.

«Límits del Pertegàs», *Gent forastera*, Editorial Igitur (2012)

Més enllà hi ha una alzina centenària
que ha fet torçar el carrer, per conservar-la,
testimoni d'un món mediterrani
de roures, de garrigues i suredes.

Jordi Julià. *Gent forastera*, Editorial Igitur (2012)

He vist néixer carrers i créixer cases
on hi havia hagut basses i bardisses,
on s'enlairaven pins i la figuera
retorçava les branques com la serp.

Jordi Julià Garriga. *Gent forastera*, Editorial Igitur (2012)

Hem refet un camí que s'ha tancat
entre ginestes altes i argelagues,
i hem anat ascendint, a poc a poc,
fins que els pins han fet ombra al nostre cel.

Jordi Julià Garriga. *Gent forastera*, Editorial Igitur (2012)

“...l’abella tradueix
del llenguatge de les flors
al llenguatge de la mel...”

Gemma Gorga. (Del llibre Viatge al centre, Godall Edicions, 2020)

Nota: Per posar a alguna botiga que venguin mel.

“...Vam aprendre a ser curosos:
el que diu al cor del bosc
és xuclat per les orelles dels bolets
cap a l’interior de la terra...”

Gemma Gorga. (Del llibre *Viatge al centre*, Godall Edicions, 2020)

[Riu que roda la ràbia al seu cabal.
Qui compta culpes hi trafica]

Anna Pantinat. (Del llibre Goigs Posthumans, Ed. Ultramarinos, 2025)

Si les plantes sabessin llegir,
com jo, aguantarien millor
la sequera emotiva, la manca
de carícies per part de la pluja?

Stefano M. Cingolani. Inèdit.

La meva escriptura creix com les males herbes,
badada al sol i sense por a la sequera,
amarada de merda i carregada de llavors.

Roser Amills. Inèdit.

Compro l'or de la tardor enganyosa que agonitza
quan l'any s'inclina pel contrapès del vespres curts

Francesc Bellmunt.

(Del llibre l'Estat sóc jo, Col·lecció Quarteres, Tushita Edicions, 2025)

No et cordis l'horitzó
descamisada tarda
que el meu cor no vol petjada
de tristesa, ni res que enteli el goig
o aturi el bes de l'onada.

Francesc Bellmunt.

(Del llibre l'Estat sóc jo, Col·lecció Quarteres, Tushita Edicions, 2025)

El vent escombrarà les empremtes
dels adéus sense sostre que dormen a l'asfalt.

Francesc Bellmunt.

(Del llibre l'Estat sóc jo, Col·lecció Quarteres, Tushita Edicions, 2025)

Del jou d'aquell amor que va néixer furtiu
avui deslliurem les nostres cansades vides.

Francesc Bellmunt.

(Del llibre l'Estat sóc jo, Col·lecció Quarteres, Tushita Edicions, 2025)

Verdolaga al cervell,
com males herbes:
fer-la aliment.

Anrea Ambatlle.

Del llibre Tres cossos (col·lecció Quarteres, Tushita edicions, 2024)

serra amunt
tot resseguint el rastre color porpra
que va deixant el vespre.

serra amunt
on allò que m'espera desmenteix
la mesquinesa d'aquest món.

* * *

Enllà de tot, només
la dignitat
dels arbres resta intacta.

Maria Josep Escrivà. Inèdit.

Persistència

*no feia llum
perquè s'havien fos els ploms
però el far hi era*

*una gavina va coronar-lo
tota la nit creu-me:
tota la nit*

per si tornaves

Mireia Calafell. Inèdit.

SAVIESA

Que tot és provisional

ho sap molt bé

la duna

Elies Barberà. Inèdit.

Quan els camins es bifurquen,
el costum de llençar una pedra enlaire.
Si em cau a sobre vull creure
que la natura vol que avanci.

Anna Gual. Del llibre Ameba (Llibres del Segle, 2020)

Respires sota l'aigua.
Somies fang.
Sospites que hi ha un altre món
amb més llum,
amb més àncores.

Anna Gual. Del llibre Ameba (Llibres del Segle, 2020)

Si quan et mors
l'escorça estreny,
deixa dit que no t'enterrin.
Que hi ha una llavor amb una cavitat
i una foguera que vol ser cendra.

Anna Gual. Del llibre Ameba (Llibres del Segle, 2020)

D'haver xuclat moltes moltes flors
i d'haver ensalivat molts pòl·lens
sorgí la vida
aleshores arriba un ós
que sense miraments hi estampa l'urpa
i se'n ben empastifa el morro
d'aquesta mel.

Enric Casasses. Del llibre El nus la flor. (Edicions Poncianes 2018)

Nota: Per posar a alguna botiga que venguin mel.

Quan es té el cervell sota terra
i els pulmons a la intempèrie
t'agafes la paciència amb més vida
i la perspectiva és diferent.

Víctor Bonet Arbolí. Inèdit.

L'Avi Roure és el més savi del bosc
i ens podria jutjar a tots
però es dedica, amb hermètica ment,
a observar els nostres jocs.

Víctor Bonet Arbolí. Inèdit.

Jo mateix al mirall
d'un jardí de ginjolers i esparregueres
la meva navalla no talla
teranyines entre ginestes
ni les nits.

Víctor Bonet Arbolí.

(Del llibre El meu poble volia sortir volant. Roure Edicions, 2012)

Cremeu els paradisos!
Ensinistreu els aborígens a morir.
Els arbres creixeran per madurar
carabasses pels turistes.

Pau Vadell. Inèdit.

Qui obeeix la crida, parla amb mots d'arbre,
escolta el seu clam, segueix la via del verd,
desxifra el codi de les aus,
venera la terra, s'allotja a la intempèrie.

Laura Martín Ortiz. Inèdit.

La humitat ha assecat el canal
i ara tota l'aigua la suspèn l'aire,
que té l'espessor del bosc nevat.

Laia Carbonell. Inèdit.

Les fulles floten per terra,
els fanals encenen tot el que perleja d'aigua surera.

Laia Carbonell. Inèdit.

Tothom té l'horitzó a cinc metres,
ningú troba el manyoc de teranyina del fred per a desabossar-lo.

Laia Carbonell. Inèdit.

amb el somriure brut i uns ulls llents
em sé ciutadà indòmit del naufragi.

Eduard Ramírez Comeig. Inèdit.

Estàtiques bales de palla
són topants d'un univers
fet de cilíndric farratge
que ens alimenta el no-res.

Joan Vigó. Inèdit.

La fredor de la terra molla
acompanya pàl·lida cera;
quan se sent el cant, fixa-t'hi,
del mill que entre roselles germina.

Jordi Vintró.

(Del llibre Cançons per a en Jaume, Editorial Pòrtic, 1985)

Si no fos per les bèsties,
que en la foscor ens bressolen,
prendria l'exili.

Andrea Ambatlle

Del llibre Tres cossos. (Col·lecció Quarteres, Tushita edicions 2024)

Has sentit mai el crit del cabirol?
El seu bram no dista tant del murmuri del fracàs.

Andrea Ambatlle

Del llibre Tres cossos. (Col·lecció Quarteres, Tushita edicions 2024)

Que no estem vius del tot és evident
-absències permanents irreparables-
tampoc no del tot morts: pengem d'un fil
que ens juny al vell bol·lard del no enfonsar-nos.

Tomàs Arias

del llibre Morir de set vora la font
(Col·lecció Quarteres, Tushita edicions 2024)

El crepuscle, avui,
té nom de rèplica.

Mar Fontana, inèdit.

De tant esprémer la tenebra
la lluna s'ha esllanguit
fins a fer-se llàgrima
impugnable de rebel·lia.

Mar Fontana. Inèdit.

Deixa'm veure
el naixement de les estrelles,
l'expansió de l'univers,
la teva llengua anticipant-se a la meva.

Anna Gual. Inèdit.

Prats, estrofes sense lluna,
fosc domini dels sentits,
trenco rocs sobre els grafit,
mallo el riu amb bosc i runa.

Dolors Miquel.

Estrofa del poema TAÜLLENCA que va sortir al llibre Aioç,
i posteriorment a l'antologia Sutura.

La imaginació és sempre superior al mètode.
La lluna nova no és absència de lluna i es diu
desig i espera.

Anna Aguilar-Amat. Inèdit

Com a referent preneu el bosc
sabeu bé prou que ell mai falla
fins la brancada més renoca
porta la saba vigorosa i positiva de la vida

Martí Boada Juncà.

Del llibre Poemes al Sotabosc (Col·lecció Quarteres, Tushita edicions, 2025)

tot m'ha sortit malament
no em puc creure tanta sort!

Víctor Bonet Arbolí.

Del llibre *El meu poble volia sortir volant*, Roure edicions, Barcelona, 2016.

segueixes construint
barraques
cabanes
i forteses
enmig del bosc

les portes són obertes
de bat a bat

enmig del bosc

la llibertat

Joan Gener Barbany. Inèdit

cada arbre, intel·ligència màgica.
Jo escampo paraules entre les alzines,
i elles, folles, se me'n van per les branques...

Xavier Giol. Inèdit.

Els humans
Es nodreixen
De natures mortes.
Els animals,
De vives.

Lluís Urpinell-i-Jovani. Inèdit

serem la música dels prats
la cançó de la terra
el murmuri de peus i ales que no paren mai

Quim Roy Deulofeu. Inèdit.

sento un pessigolleig que em recorre l'escorça
es la fressa del que és viu
a l'interior

Quim Roy Deulofeu. Inèdit.

Com un sorrejat a l'enteniment,
esquerdo la voluntat de pertànyer al món.

Andrea Ambatlle.

Del llibre Tres cossos (Col·lecció Quarteres, Tushita Edicions, 2024)

La imaginació és sempre superior al mètode.
La lluna nova no és absència de lluna i es diu
desig i espera.

Anna Aguilar-Amat. Inèdit

Hi ha més saba que sang on les ciutats reneixen.
El bosc s'empassa els homes. El bosc es menja el llop.

Anna Pantinat. Inèdit.

Mira que n'ets d'agosarada,
plantar cara, semblar llavors.

Roser Amills, Inèdit.

si abans semblava les runes
ara puc collir les estructures

Pau Gener Galin.

Del llibre Tancat per mancances, LaBreu edicions, 2008.

Pren una mica de cor dolç
i reclina't al teu seient
aviat serem lluny dels carrers
on s'aprèn a no ser qui s'és.

Pau Gener Galin. Del llibre *Flama de bruc*, Edicions Terrícola, 2015.

el silenci
és la distància més curta
entre dos punts de l'univers.

Eduard Sanahuja

Del llibre *El llançador d'espases*. Pagès editors. Lleida, 2013.

Que ningú no gosi ni en faci judici,
que la mala herba t'acompanyi
i se t'enfilí fins el pit.

David Caño

Del llibre Res es ara ni això. Edicions Terrícola, 2013.

La vida és curta, tria:
per alguns, una eruga,
per d'altres, un llamp.

Josep Grifoll.

Del llibre De paraula. Edicions l'Albí. 2009.

Després de fer-se granota,
de fer-se arbre,
de fer-se pedra,
mon iaio
va començar a traure brots.
Volia tindre fills
amb una olivera.

Albert Roig.

Del llibre *Cecília de Florejats*, Tushita Edicions, col·lecció Quarteres, 2023.

No és bo de dir que ningú no diu mai res de nou
els mots col·locats diferentment
tenen sentits distints.

Carles Hac Mor.

Del llibre No ben bé (Col·lecció Quarteres, Tushita Edicions, 2016)

...quan ningú no sap la veritat d'una cosa
és bo que hi hagi errors compartits,
com el de pensar que l'equivocació existeix.

Carles Hac Mor.

Del llibre No ben bé (Col·lecció Quarteres, Tushita Edicions, 2016)

De seguida el pagès, atent a què passarà,
es transforma en un triangle equilàter
amb un ull a dins

Carles Hac Mor.

Del llibre No ben bé (Col·lecció Quarteres, Tushita Edicions, 2016)

Desbrossar un camí de passar-hi.
Obrir-lo, fressar-lo, amb el pas,
tant li fa on dugui

Seguir rastres, deixar-ne.

Perejaume

Del llibre El sol i les fogueres (Col·lecció Quarteres, Tushita edicions, 2022)

Vist des del cel,
mentre els turons es van inflant d'alzina,
cada brot és una resta,
una excavació feta a l'aire.

Perejaume

Del llibre El sol i les fogueres (Col·lecció Quarteres, Tushita edicions, 2022)

Perdre el bosc en el bosc,
amb el sentit d'orientació que cal
per saber com perdre'l.

Perejaume

Del llibre El sol i les fogueres (Col·lecció Quarteres, Tushita edicions, 2022)

Un arbre s'ajup per dir-me:
“La llum esdevé el que toca”.

Perejaume

Del llibre El sol i les fogueres (Col·lecció Quarteres, Tushita edicions, 2022)